

[Ministeren for Grønland.]

medlem hr. Ivar Nørgaards spørgsmål om samtidighed, at dette ikke kan lade sig gøre.

Angående de overenskomstansatte vil jeg gerne her benytte lejligheden til at understrege, at man ved indgåelse af fremtidige overenskomster omfattende læger, sygeplejersker, radiotelegrafister, journalister og mange flere må tage konsekvenserne af, at man for tjenestemændenes vedkommende undlader at dyrtidsregulere Grønlandstillægget samt indfører boligbidrag og afskaffer brændselskompensationen fra 1. januar 1970. Dette kan komme til at influere på de fremtidige forhandlinger med denne gruppe.

Ivar Nørgaard: Hr. Rosing gav udtryk for den lidt pessimistiske anskuelse, at der nok ikke var større håb om ændringer af disse lovforslag, når de kom til behandling i lønningssudvalget. Jeg kan ikke se, der er noget holdepunkt for, at der ikke skulle kunne gennemføres væsentlige ændringer. Jeg bemærkede, at hr. Rosing nævnte som den væsentligste årsag til, at sådanne ændringer ikke kunne gennemføres, at dette her jo havde været forhandlet med centralorganisationerne. Men det fremgår af ministerens tale, at centralorganisationerne har taget forbehold med hensyn til lovkomplekset som helhed, så bortset fra, at vi normalt aldrig i denne sal bør lade os diktere af organisationer, er vi oven i købet i den heldige situation her, at organisationerne overhovedet ikke selv har accepteret, men taget et generelt forbehold. Vi kan derfor roligt også tage et generelt forbehold, så er vi ligestillet med organisationerne.

Det forekommer mig, at der var enighed mellem samtlige ordførere om, at de lønforhøjelser, der nu ville blive gennemført for en del af tjenestemændene, var åbenbart urimelige sammenholdt med dem, der er blevet gennemført i Danmark, og sammenholdt med lønniveauet på det private arbejdsmarked i Grønland. Jeg hørte ikke en eneste ordfører, og heller ministeren, komme med argumenter, der sandsynliggjorde nødvendigheden af at gennemføre de omplaceringer, der har disse høje lønændringer til følge. Det eneste argument, der er blevet fremført, og det blev sidst nævnt af ministeren, var, at man havde lovet tjenestemændene, at man også skulle gennemføre en

konsekvenslovgivning for Grønland, efter at man havde gennemført tjenestemandreformen, og at den skulle have tilbagevirkende kraft. Men det begrundes jo ikke, at vi lader i de konsekvenser, der her er tale om. Jeg har oven i købet forstået, at Grønlandsministeren selv på et tidligere tidspunkt havde en forhåbning om, at man kunne nå frem til en samtidighed, og der er da ingen grund til i en periode, hvor regeringspartiernes medlemmer er meget sørgmodige over den økonomiske udvikling, at kaste sig ud i flotheder med gennemførelse af lønforhøjelser, som er fuldstændig unødvendige, hvis ideen blot er den, at man skal prøve på at få en parallelitet med den danske lovgivning, og anden begrundelse har jeg hidtil ikke hørt fremhævet.

Grønlandsministeren sagde, at der ikke kan være tale om at udsætte det her. Nu ved jeg ikke, hvad Grønlandsministeren mener med det, for vi må da i hvert fald behandle sagen i lønningssudvalget. Det afgørende må vel være, om man accepterer, at det har tilbagevirkende kraft til den foreslåede dato, så må man vel kunne få den tid til drøftelse, som er nødvendig. Jeg er mere og mere overbevist om, at der skulle være en god chance for, at vi i lønningssudvalget kunne blive enige om ret væsentlige ændringer.

Jeg hørte ikke nogen, der argumenterede overbevisende mod at foretage denne lille ændring i opadgående retning for kateketerne. Jeg lyttede nøje til hver enkelt af regeringspartiernes ordførere, og samtlige ikke blot undlod at argumentere mod min påstand, men sagde faktisk det samme i en lidt svagere og måske lidt høfligere formulering, nemlig, at det, man lavede her, forekom mindre rimeligt. I virkeligheden var alle enige om, at det var mindre rimeligt. Hvorfor skal vi så lave noget, der er mindre rimeligt? Vi kan udmærket overholde løftet om at lave en tjenestemandreform også for Grønland og også gøre det med tilbagevirkende kraft, men uden at det fører til den urimelige forskel mellem på den ene side lønningerne i Grønland og lønningerne herhjemme, og navnlig mellem lønningerne for tjenestemændene i Grønland og lønningerne på det private arbejdsmarked.

Konsekvensen af regeringens forslag vil være, at man bliver nødt til at gennemføre